

RESUMÉ

Ve své bakalářské práci Futurum v současné italštině se pokouším podat souhrnný přehled italského budoucího, resp. předbudoucího času, a všech jeho funkcí. Soustředím se nejen na tradiční užití ve významu budoucího času, ale, především s odkazem na Renziho *Grande grammatica italiana di consultazione II*, i na výskyty ryze modální, popř. s částečnou modalitou. Ve všech zmíněných případech se snažím o konfrontaci s češtinou. Na základě tohoto srovnání se pak nejvíce věnuji odlišnosti ve slovesné kategorii vidu, která je z hlediska budoucího času pro češtinu velmi zásadní.

Kromě charakteristik jednoduchého a složeného budoucího času zpracovávám dále alternativy, kterými italština disponuje a nahrazuje jimi futurum právě ve významu dějů budoucích (následných). I v této části práce zaznamenávám podobný, resp. odlišný, přístup italštiny a češtiny.

Shromážděné teoretické poznatky dokládám příklady, na základě kterých se potvrzuje platnost pravidel udávaných italskou gramatikou, ale zároveň se ukazuje, že i v italštině (podobně jako je tomu v češtině) jsou tyto normy často modifikovány současným územ